

Else Marie + Hans Kurt

*Man elsker
kun een Gång*

Else Marie

A/S NORDISK
FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Operettefilmen

Man elsker kun een gang

med

ELSE MARIE og **HANS KURT**

Manuskript:
FLEMING LYNGE og SVEND RINDOM

Musik: **Kai Normann Andersen**

Tekster: *Børge Müller*

»Postillon d'amour«
Musik: *Hans Schreiber* - Tekst: *Knud Pfeiffer*

Orkestret dirigeret af
TEDDY PETERSEN

Iscenesættelse:
Emanuel Gregers

Produktion og Udlejning:
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

PERSONERNE:

Peter Søborg	Hans Kurt
Susanne, hans Kone	Else Marie
Ottokar Ishøj, Teaterdirektør	Svend Bille
Olga, hans Kone	Randi Michelsen
Helge Blom, Instruktør og Pressesekretær	Knud Pheiffer
Poseidon Palmer, Generalkonsul	Ib Schönberg
Eva, hans Datter	Sigrød Horne-Rasmussen
Holgelsen	Asbjørn Andersen
Fru Holgelsen	Ebba With
Bækgaard } Filmdirektører {	Sigurd Langberg
Justesen }	Paul Holck Hofmann
Kragelund, Paaklæder	Charles Wilken
Fru Lajla Sørensen	Petrine Sonne
Gyda Jantzen	Else Jarlbak
Fru Olsen	Ingeborg Pehrson

samt Kordt Sisters

Dekorationer: *Poul Kannevorff* - Dansene: *Paul Huld*

Fotografi: *Vald. Christensen* - Tone: *Børge Hallenberg*

Solist-Kostumer: *Atelier Preben Birck*

Kor-Kostumer: *Inger Bjarne*
 efter Tegning af *Ellen Bjarne*

Pelsværk: *Magasin du Nord og Westerby*

Tonesystem: *Petersen & Poulsen*

HANDLINGEN

Peter Søborg og *Susanne* har været lykkelig gift en Maaned. Han er Postbud, men meget stemmebegavet og har i et Par Aar medvirket som Korherre i Alhambra Teatrets Operetteforestillinger. Peter og navnlig hans søde lille Kone har stolte Fremtidsdrømme, og deres fælles Ven, den gamle Paaklæder Kragelund, som bor i samme Hus, tror ogsaa paa Peters Evner.

Der skal være *Première* paa Operetten „Stjernes kud“, og Peter har i al Hemmelighed indstuderet Operettehelten *Willy Winthers Parti* i Haab om, at han derved kan faa en *Chance*. Den kommer, da Teaterdirektør *Ottokar Ishøj* paa selve *Premièredagen* faar den chokerende *Meddelelse*, at hans *Førstekraft* pludselig er blevet hæs som en *Ravn*. Peter forsøger straks at faa en *Samtale* med *Direktøren*, men afvises. Man tænker allerede paa at aflyse *Premièren*, da *Fru Olga Ishøj*, der tror paa *Mystik*, „opdager“ Peter paa en usædvanlig *Maade*. Han kommer til at dublere *Helten* og faar en forrygende *Sukces*.

Paa *Direktionskontoret* drøfter man at engagere den ny *Stjerne*, som fuldstændig har fordunklet *Willy Winther*, og den smarte *Helge Blom*, Teatrets *Instruktør* og *Pressesekretær*, hævder nu, at en *Operettehelt* skal være fri som *Fuglen*. Hvis *Peter Søborg* er gift, vil det ødelægge hans *Chancer* hos *Kvinderne*. Peter og *Susanne* har hørt *Samtalen*, og da hun nødig vil spolere sin *Mands Chancer*, udgiver hun sig for Peters *Kusine*. Han faar en straalende *Kontrakt*, men samtidig begynder en *Række Forviklinger*. Den opofrende *Susanne* kommer snart efter til at figurere som Peters *Svigerinde* og *Sekretær* — og *han* som sin egen *Bror*.

Direktricen tager sig varmt af den ny *Operettehelt*, men al denne *Omsorg*, *Kvindernes Overhæng* og alle de *Plager*, der følger i *Popularitetens Spor*, er ved at gøre *Livet* surt for den succesombruste unge *Sanger*. Rent galt bliver det, da en forvænt ung *Dame*, *Eva Palmer*, *Datter* af en hovedrig *Generalkonsul*, bliver vildt forelsket i *Peter*. Efter mange for-gæves *Forsøg* paa at komme i *Kontakt* med den *Tilbedte*, der bevogtes strengt af „*Sekretæren*“ og *Direktricen*, lykkes det hende omsider at forcere alle *Forhindringer*. Hun kommer til at spille i en *Film* med sin *Afgud*, og det ser ud til, at hun endelig helt bedaarer ham. Han er træt af sin *Berømmelse* og vil helst fortælle *Sandheden* om sit *Ægteskab* med *Susanne*, men han tør ikke, fordi det i *Henhold* til *Kontrakten* vil koste ham 50.000 *Kroner*.

Den lille *Frue* og *Helge Blom* griber nu ind i den videre *Udvikling*, og efter mange muntre *Komplikationer* faar *Historien* en for alle *Parter* lykkelig *Udgang*.

Udvalg af Filmens Sange

Musik: Kai Normann Andersen + Tekst: Børge Müller

Man elsker kun een Gang i Livet

Man elsker kun een Gang i Livet,
men forelsker sig temmelig tit.
At Systemet er galt, det er givet,
men hvor er det vidunderligt.
Man mærker en Susen i Luften
og ser Syner og hører Musik.
Og i selv samme Nu gaar man hen
og er pluds'lig i Himlen igen.
En Drøm varer ikke evigt ved,
den holder op li'som en yndig Leg.
Og tænk, naar det gælder Kærlighed,
saa sker der det samme med mig.
Hvorfor stritte mod sin Natur?
Jeg si'r med Madame Pompadour:

Man elsker kun een Gang i Livet,
men forelsker sig temmelig tit.
Og enhver kan da se, Perspektivet
er ligefrem guddommeligt.
Naar Luften begynder at suse,
saa bered dig paa alt, lille Ven.
For i selv samme Nu gaar du hen
og er pluds'lig i Himlen igen.

Skønnest af alt

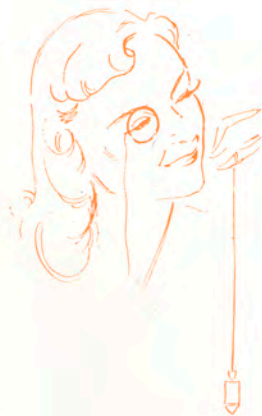
Peter: Uden dig
gaar alt den gale Vej.
Jeg ved ikke, hvor jeg er,
hvad jeg er og hvem.
Susanne: Nej, man drysser saa alene rundt
og syn's, at hvert Sekund
er lang som en Time
li' til du kommer hjem,
hjem og siger:
Peter: Skønnest af alt er Mødet med dig,
ingen er saa forelsket som jeg.
Susanne: Skoven hvisker, Bølgen nynner ved Stranden:
Ham og ingen anden.
Peter: Lad Verden kun slaa de Volter, den vil,
blot man har En at holde sig til.
Susanne: Hver lille Sky,
Peter: Hver Sten paa min Vej
Begge: forsvinder, naar jeg møder dig.

Paa Gensyn

Pas bare paa, nu drejer Skæbnens Hjul —
fremad det gaar —
hvor mon han er —
hvor findes han?
Hvis det nu er et lille flinkt Pendul,
saa vil det snart
vise os, hvad det kan.

Paa Gensyn, paa Gensyn,
I smaa Stjerner paa min Vej.
Om lidt staar Dagens Dør paa Klem,
I gaar ud, og jeg gaar hjem.
Paa Gensyn, paa Gensyn
og Tak for I fulgte mig.
Det sidste Stykke maa jeg vel
nok ku' klare sel'.
Gaa nu til Ro
i Jeres Himmelseng,
det er vemodigt, men
i Morgen skal vi blinke til hinanden igen.
Paa Gensyn, paa Gensyn,
I smaa Stjerner paa min Vej.
Nu er det Natteravnens Tur
til at hvile sig.

Aah, sikke en Nat i Nat!

Alle: Aah, sikke en Nat i Nat,
Fuldmaane og dit og dat.
Vi fire vil vandre
langt bort fra de andre.
Peter: Naar man er i Paradis,
bli'r man der for hver en Pris.
Blom: Men kun naar det er med dig.
Susanne: Du er saa yndig.
Peter: Jeg
syns —
Eva: Hvad syn's du?
Peter: Jeg syn's, vi
har det som fire smaa
senti menti senti menti
— sentimentale —
Peter: Nattergale.
Susanne: Hvert Hjerte er fuldt besat.
Alle: Aah, sikke en Nat i Nat.
Eva: Og vi holder a' den.
Peter: Vi ved jo, at Natten
den er vor egen.
Alle: Aah, sikke en Nat i Nat

Først blinker du Goddag

Han: Kom nu her, sæt dig ned.
Hvad er det, du ikke ved?
Alt hvad jeg kan formaa,
skal jeg svare dig paa.

Hun: Godt saa sig mig hvordan
jeg gør Indtryk paa en Mand,
der har krydset min Vej?

Han: Det skal jeg forklare dig.
Se først blinker du Godda',
saa'n et lille Blink gør Lykke allevegne.

Hun: Saa tænder man et Smil,
et af dem, der kan faa Solen til at blegne.

Han: Saa gaar der et Sekund
af de smaa berømte du ved.

Begge: Saa drysser der som Regel en to tre smaa Stjerner ned.

Hun: Og saa nærmer man sig lidt
med en lille bitte Smule Hjertebanken.

Han: Saa be'r han om et Kys.

Hun: Eller maaske to smaa Kys, hvis det var Tanken.

Han: Og hvis du saa er klar
med et Ja og ikke et Nej,
er du inde paa den rette Vej.

Hun: Tak min Ven for dit Raad.

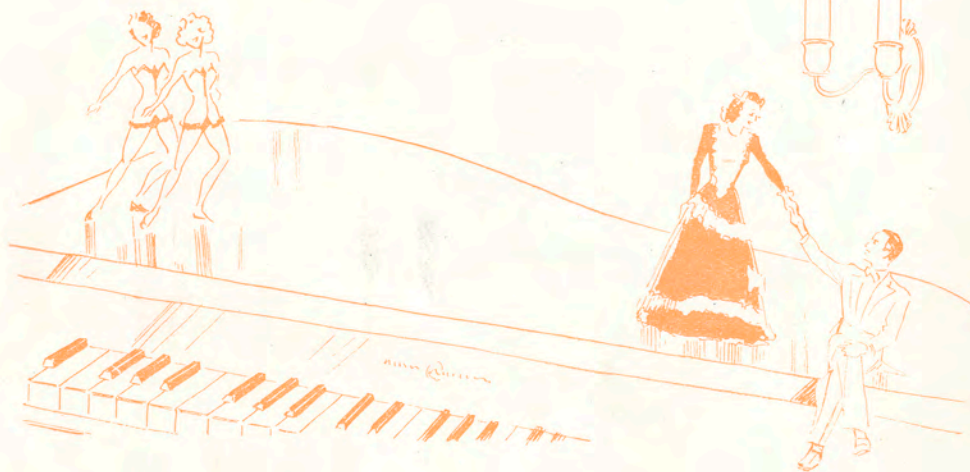
Han: Gaa nu lidt og øv dig paa'ed,
til han kommer forbi,
ham, du si'r du kan li'.

Hun: Ham jeg si'r, jeg kan li,
han staar der.

Han: Hvor? Der.

Hun: Der.

Han: Gud fri
og bevar'me, la' mig
end'lig slippe væk fra dig.

Postillon d'amour —

Musik: Hans Schreiber.

Tekst: Knud Pheiffer.

Jeg er Postbud — ja, men I har tro'et,
jeg var „stakkels“ — lige tværtimod —
Jakken her er rød som Hjerteblod —
og hvorhen min Gerning gaar,
alle Hjerter slaar —

Jeg er „Postillon d'amour“ —
jeg gaar min Tur
blandt Frøk'ner og fine Fru'r —
Dersom du

vil ha' et Rendez-vous,
saa send din Hjertenskær
Kuverten der —

jeg bær' den her — for —
jeg er „Postillon d'amour“,
min bly Natur
forbyder Censur —

lad dit Hjertes Brand
flamme, som det kan —
intet farligt Løfte kommer over mine Læber —
hold din Tanke klar,
hvis du faar det Svar,

Jeg kommer kun, fordi jeg elsker dig —“

Men den brede, synftige Jargon
passer ikke for en „Postillon“ —
Derfor maa jeg bede om Pardon,
naar jeg nu for en og hver
kaster Masken her —

Jeg er „Postillon d'amour“ —
jeg laa paa Lur
og vogted' dit Jomfrubur —
Men jeg skrev

vist aldrig selv et Brev —
det er et farligt Mas
næh — du sku' ta's

lidt gammeldas — — for —
jeg er „Postillon d'amour“,
en Troubadour

med Sans for Bravour — ..
husker du dengang,
jeg stod frem og sang —

— Stemmen var maaske en ganske lille Smule grødet —
det var ren Hasard,
men jeg fik dit Svar:

Jeg kommer kun, fordi jeg elsker dig —“

